

43

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 11 lutego 1988 r.

w sprawie odwołania ministra pracy i polityki socjalnej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie art. 37 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, odwołuje

Obywatela Janusza Pawłowskiego ze stanowiska ministra pracy i polityki socjalnej.

Marszałek Sejmu: *R. Malinowski*

44

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 11 lutego 1988 r.

w sprawie powołania ministra pracy i polityki socjalnej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie art. 37 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, powołuje

Obywatela Ireneusza Sekulę na stanowisko ministra pracy i polityki socjalnej.

Marszałek Sejmu: *R. Malinowski*

45

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 11 lutego 1988 r.

w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 7 ust. 3 Regulaminu Sejmu — postanawia zamknąć piątą sesję Sejmu z dniem 11 lutego 1988 r.

Marszałek Sejmu: *R. Malinowski*

46

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

w sprawie zniesienia reglamentowanej sprzedaży wyrobów czekoladowanych.

Na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Znosi się z dniem 1 marca 1988 r. reglamentowaną sprzedaż wyrobów czekoladowanych, określoną w uchwale nr 221 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów (Monitor

Polski Nr 46, poz. 300 oraz z 1986 r. Nr 14, poz. 96 i Nr 35, poz. 269).

§ 2. W zakresie unormowanym w § 1 tracą moc przepisy uchwały nr 221 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: *Z. Messner*

47

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 29 grudnia 1987 r.

w sprawie uznania za rezerwy przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w związku z częścią A załącznika nr 3 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelných i centralnych organów administracji

państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Korzeń” obszar lasu o powierzchni 36,32 ha w Leśnictwie

Łąck Nadleśnictwa Łąck, położony w gminie Łąck w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1989 jako oddziały lasu 232 j, m i 233. Celem ochrony jest zachowanie grądowych zbiorowisk leśnych z drzewostanami grabowo-dębowymi z domieszką sosny.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rzepki” obszar lasu o powierzchni 43,94 ha w Leśnictwie Rzepki Nadleśnictwa Łąck, położony w gminie Hów w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1989 jako oddziały lasu 101 i 108. Celem ochrony jest zachowanie unikalnych dla doliny Wisły starodrzewi sosnowych z domieszką dębów, grabu i innych gatunków oraz z bogatym runem.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Drzewce” obszar lasu o powierzchni 60,30 ha w Leśnictwie Gostynin Nadleśnictwa Gostynin, położony w gminie Gostynin w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1989 jako oddziały lasu 165 f, g, h, i, 166, 168 d, 169. Celem ochrony jest zachowanie grądowych zbiorowisk leśnych położonych na terenie pradoliny rzeki Skrzy Lewej.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dolina Skrzy” obszar lasu i bagien o łącznej powierzchni 62,80 ha w Leśnictwie Sokoiów Nadleśnictwa Gostynin, położony w gminach Gostynin i Rataje w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 280 g, h1, h2, i, 281 g, 283, 284, 285 f, g, h, i, 289 a, 290 b i f. Celem ochrony jest zachowanie unikalnego krajobrazu przełomu rzeki Skrzy Lewej oraz różnorodnych zbiorowisk leśnych z przewagą gładów.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jastrząbek” obszar lasu, jezior, bagien oraz gruntów użytkowanych rolniczo o łącznej powierzchni 463,20 ha w Leśnictwie Jastrząbek Nadleśnictwa Łąck, położony w gminach Nowy Duninów i Łąck w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1990 jako oddziały lasu 40 a, b, c, g, 41, 42, 52 b, c, d, f, 53 c, 54 c, d, 58 c, d, f, g, h, 59, 60, 75—81, 102A a, 103 a, 104 a, b, 105, 106, 107 a. Celem ochrony jest zachowanie interesujących ekosystemów leśnych, bagiennych i jeziorowych znajdujących się we wschodniej części Kotliny Płockiej.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Komory” obszar lasu i jeziora o łącznej powierzchni 17,75 ha w Leśnictwie Lucień Nadleśnictwa Gostynin, położony w gminie Gostynin w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 50 a (część), 63 b (część), d3, f2, g, 72 a, d. Celem ochrony jest zachowanie w stanie naturalnym zbiorowisk boru mieszanego, gładu z pomnikowymi dębami i olsu oraz nadbrzeżnych szuwarów.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lucień” obszar lasu i jeziora o łącznej powierzchni 55,44 ha w Leśnictwie Lucień Nadleśnictwa Gostynin, położony w gminie Gostynin w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 47, 48, 49, 50a (część). Celem ochrony jest zachowanie naturalnych zbiorowisk boru mieszanego oraz fragmentu olsu ze znacznym udziałem jesionu.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lubaty” obszar lasu, bagien i jeziora o łącznej powierzchni 33,50 ha w Leśnictwie Choinek Nadleśnictwa Gostynin, położony w gminie Gostynin w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 40 i 41. Celem ochrony jest zachowanie naturalnego krajobrazu jeziora Lubaty wraz z otaczającymi je bagnami i lasami.

§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kresy” obszar lasu i bagien o łącznej powierzchni 182,35 ha w Leśnictwie Duninów Nadleśnictwa Gostynin, położony w gminie Nowy Duninów w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 97 d (część), f (część), 98, 102 b, c, 103, 129, 153, 154. Celem jest ochrona różnorodnych leśnych zbiorowisk oligotroficznych zachowanych w stanie naturalnym oraz torfowisk wysokich.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Osetnica” obszar lasu i bagien o łącznej powierzchni 54,66 ha w Leśnictwie Drzewce Nadleśnictwa Gostynin, położony na terenie miasta i gminy Gostynin w województwie płockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1989 jako oddziały lasu 193 b (część), c, d, f, g, h, 194 a (część), b, c, 195 a1 (część), 204 a, b. Celem ochrony jest zachowanie unikalnego krajobrazu przełomu rzeki Osetnicy.

§ 11. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sławieńskie Dęby” obszar lasu o powierzchni 34,31 ha w Leśnictwie Pątnowo Nadleśnictwa Sławno, położony w gminie Sławno w województwie słupskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddział lasu 336. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu gładu o charakterze naturalnym z licznymi pomnikowymi dębami.

§ 12. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Buczyna nad Słupią” obszar lasu o powierzchni 18,92 ha w Leśnictwie Objazda Nadleśnictwa Ustka, położony w gminie Ustka w województwie słupskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddział lasu 285. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowiska żyźnej buczyny niżowej z rzadkimi roślinami w runie oraz pomnikowymi drzewami.

§ 13. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dąbrowy Seroczyńskie” obszar lasu o powierzchni 550,15 ha w Leśnictwie Seroczyn Nadleśnictwa Siedlce, położony w gminie Wodynie w województwie siedleckim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1986—1995 jako oddziały lasu 232—252, 254—257, 258 a, b, 259 a, b, c, d. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych unikalnego kompleksu leśnego z udziałem drzewostanów z panującym dębem bezszypułkowym i różnogatunkową roślinnością zielną z rzadkimi i chronionymi gatunkami, wyróżniającego się wartościami faunistycznymi i geomorfologicznymi.

§ 14. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Głuskie Ostępy” obszar lasu o powierzchni 33,08 ha w Leśnictwie Głusko Nadleśnictwa Głusko, położony w gminie Dobiegniew w województwie gorzowskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1991 jako oddziały lasu 316 k, l, 318 a—h, k. Celem ochrony jest zachowanie cennego kompleksu leśno-bagiennie-

go o charakterze naturalnym, typowego dla Puszczy Drawskiej, występującego na sandrach w dolinie Płocicznej i Drawy.

§ 15. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Olszyny Ostrowskie” obszar lasu o powierzchni 9,50 ha w Leśnictwie Stoki Nadleśnictwa Chojna, położony w gminie Chojna w województwie szczecińskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1983—1992 jako oddziały lasu 182 a, d, h, 183 a. Celem jest ochrona fragmentu olsu zachowanego w stanie naturalnym oraz rzadkich gatunków roślin.

§ 16. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Cisy Rokickie” obszar lasu o powierzchni 15,89 ha w Leśnictwie Rokita Nadleśnictwa Rokita, położony w gminie Przybiernów w województwie szczecińskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977—1987 jako oddziały lasu 784 a (część), 785 a—f. Celem ochrony jest zachowanie najliczniejszej w Polsce populacji cisa (*Taxus baccata*).

§ 17. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Krzemianka” obszar lasu o powierzchni 230,91 ha w Leśnictwie Karczmisko Nadleśnictwa Dojlidy, położony w gminach Czarna Białostocka i Dobrzyniewo Kościelne w województwie białostockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 169 f (część), g (część), h, 190 b—i, 192 g (część), 193, 215 a—f, h, i, 216 c (część), d—o, 217, 218, 243, 244. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Knyszyńskiej, charakteryzującego się dużym bogactwem szaty roślinnej, wysokim stopniem jej naturalności i urozmaiconą rzeźbą terenu, oraz obszaru źródłiskowego strumienia o nazwie Krzemianka.

§ 18. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Krzemienne Góry” obszar lasu o powierzchni 73,56 ha w Leśnictwie Surazkowo Nadleśnictwa Supraśl, położony w gminie Supraśl w województwie białostockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 167 f, 181 f, 191 c, d, 199 a—i, 204 d, f, g. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk leśnych typowych dla Puszczy Knyszyńskiej, występujących na wale kemowym.

§ 19. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stara Dębina” obszar lasu o powierzchni 33,68 ha w Leśnictwie Łaźnisko Nadleśnictwa Supraśl, położony w gminie Szudziałowo w województwie białostockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 18c (część), i, l, 19 a, b. Celem ochrony jest zachowanie starodrzewu dębowego występującego na siedlisku lasu mieszanego oraz stanowisk dębu bezszypułkowego na północnej granicy jego zasięgu.

§ 20. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Surazkowo” obszar lasu o powierzchni 134,05 ha w Leśnictwie Surazkowo Nadleśnictwa Supraśl, położony w gminie Supraśl w województwie białostockim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 115 c, d, 131, 132 a, b (część), c, d, f, 146, 147 a, 161, 162, 176 a—l. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Knyszyńskiej, obejmującego liczne zbiorowiska leśne o wysokim stopniu naturalności ze znacznym udziałem leśnych zbiorowisk torfowiskowych.

§ 21. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sine Wiry” obszar lasu oraz odcinka rzek Wetlin

i Solinki o łącznej powierzchni 450,49 ha, położony w gminach Cisna i Solina w województwie krośnieńskim. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych oraz krajobrazowych przełomowego odcinka rzeki Wetliny wraz z otaczającym ją zespołem leśnym, z fragmentami starodrzewu bukowo-jodłowego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) 8,5 km odcinek rzeki Wetliny od miejscowości Łuh do ujścia rzeki Solinki o powierzchni 23,65 ha, oznaczony jako działki gruntowe nr 3, 5 (część), 13, 30,
- 2) 0,6 km odcinek rzeki Solinki przy ujściu do Wetliny o powierzchni 1,74 ha oznaczony jako działka gruntowa nr 7 (część),
- 3) obszar lasu o powierzchni 93,91 ha w Leśnictwie Jabłonka Nadleśnictwa Baligród oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1985—1994 jako oddziały lasu 66 b—i, 67 g—j, 70A, 71 a, c, j, 150 a, b,
- 4) obszar lasu o powierzchni 331,19 ha w Leśnictwie Zawój Nadleśnictwa Wetlina oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1985—1994 jako oddziały lasu 2 g, h, 2A c—h, 3 a, b, d—h, 4, 5, 6, 7 b, 9A a, 9B a, 10 c (część), 26 a, 27 a, c, d, h (część), 28 a (część), 29 a (część), 39 a—h, i, j, k, o, p, 39A a, 40 d, 44 a.

§ 22. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dolina Pięciu Jezior” obszar 5 jezior oraz lasu o łącznej powierzchni 228,78 ha, położony w gminie Połczyn-Zdrój w województwie koszalińskim. Celem ochrony jest zachowanie formy morfologicznej Pojezierza Drawskiego z bogatą szatą roślinną kompleksów leśnych, zbiorników wodnych i torfowisk niskich, z buczyną pomorską i licznymi stanowiskami roślin chronionych.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) jeziora: Krzywe, Krąg, Długie, Głębokie i Małe o łącznej powierzchni 47,24 ha,
- 2) obszar lasu o powierzchni 181,54 ha w Leśnictwie Kluczowo Nadleśnictwa Połczyn-Zdrój oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1984 jako oddziały lasu 356A, a1, y (część), 361 j, k, t (część), w, x, 363, 369, 370, 373, 378 c (część), d (część), j (część), 379, 399 b (część), 400.

§ 23. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Diabla Góra” obszar lasu o powierzchni 159,00 ha w Leśnictwie Józefów Nadleśnictwa Przedbórz, położony w gminach Żarnów i Aleksandrów w województwie piotrkowskim oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1974—1984 jako oddziały lasu 22, 25, 26, 27, 28, 37, 38, 39, 40. Celem ochrony jest zachowanie osobliwych wychodni skał piaskowych oraz miejsca bitew partyzanckich z ostatniej wojny.

§ 24. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i krzewów oraz pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, a w rezerwacie określonym w § 21 — także potrzebami interwencyjnego zabezpieczenia brzegów rzek; w rezerwach określonych w § 14 i 15 wykonywania wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem uznanych za niezbędne przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,
- 2) zmieniania stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne,

- 3) zbioru ziół leczniczych i innych roślin oraz zbioru owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby hodowli lasu,
- 4) niszczenia drzew, krzewów i innych roślin,
- 5) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich; w rezerwacie określonym w § 5 zakaz nie dotyczy gatunków użytkowanych rolniczo w oddziałach lasu 79 i 80,
- 6) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin, w rezerwacie określonym w § 21 łamania progów skalnych i pozyskiwania kamieni z dna rzek oraz w rezerwacie określonym w § 23 zmiany ukształtowania powierzchni ziemi, niszczenia skałek, głazów, ogrodzeń i innych znaków,
- 7) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków; w rezerwach określonych w § 5, 9, 13 i 21 dopuszcza się regulację liczebności zwierząt łownych w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody, a w rezerwacie określonym w § 22 amatorski połów ryb,
- 8) zanieczyszczania wody i terenu, wzniesienia ognia i zakłócania ciszy,
- 9) stosowania wszelkich środków chemicznych,
- 10) wznoszenia budowli oraz zakładania urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 11) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 12) w rezerwach określonych w § 5 i 8 kąpielii oraz używania sprzętu pływającego,
- 13) w rezerwacie określonym w § 23 wjeżdżania pojazdami mechanicznymi, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 14) przebywania poza miejscami wyznaczonymi.

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
W. Michna

48

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 18 stycznia 1988 r.

w sprawie uznania za rezerwy przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w związku z częścią A załącznika nr 3 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Mszary Tuczyńskie” obszar łąki i pasa przybrzeżnego jeziora Tuczo o łącznej powierzchni 6,10 ha, położony w Tucznie w województwie piłskim. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska typu źródłiskowego o sweistej szacie roślinnej oraz licznej populacji kilku gatunków chronionych storczyków.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar łąki o powierzchni 5,50 ha, oznaczony w rejestrze gruntów miasta Tucznia jako część działki nr 48/10 w obrębie 108, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Urząd Miasta i Gminy w Tucznie,
- 2) pas przybrzeżny jeziora Tuczo o powierzchni 0,60 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Oleśnicy.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jeziorka Głodne” obszar śródleśnych jeziorek i torfowisk oraz przyległego do nich lasu o łącznej powierzchni 38,07 ha w Leśnictwie Martew Nadleśnictwa Tuczo, położony w gminie Tuczo w województwie piłskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1984—1992 jako oddziały lasu 200 g—i, 224 b, 225 a—d, 226 a, b. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych

zespołów roślinności wodnej, bagiennej i leśnej tworzących charakterystyczne ciągi ekologiczne.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kłockie Ostrowickie” obszar lasu i zarastającej zatoki jeziora o powierzchni 20,64 ha w Leśnictwie Borowik Nadleśnictwa Człopa, położony w gminie Człopa w województwie piłskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1983—1992 jako oddziały lasu 273 c, d, g—i. Celem ochrony jest zachowanie fitocenozy kłoci wiechowatej, wapniolubnego mechowiska z turzycą obłą oraz ciepłolubnej odmiany boru sosnowego z bogatą florą kserotermiczną.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Młodno” obszar torfowiska i łąki o łącznej powierzchni 92,91 ha w Leśnictwie Rapice Nadleśnictwa Białków, położony w gminie Cybinka w województwie zielonogórskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1984—1993 jako oddziały lasu 247A a, b, 247 B a1, a2, a3. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska niskiego i fragmentu łąk z charakterystycznymi zespołami roślinnymi oraz stanowisk chronionych gatunków roślin i zwierząt.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kacze Błota” obszar torfowiska wysokiego i przejściowego, boru bagiennego oraz fragmentów otaczających je wydm o łącznej powierzchni 168,67 ha w Leśnictwie Bukowa Partyzanckiego Parku Pamięci Narodowej „Lasy Janowskie”, położony w gminie Dzwola w województwie tarnobrzeskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1985 jako oddziały lasu 144, 145, 146, 163, 164, 182, 183. Celem ochrony jest zachowanie charakterystycznych elementów dawnej Puszczy Solskiej.